

יג:

עין משפט
גר מצוה

קבד א מיי' פ"ה מהל' פסה"מ
הל"ט:
קבה ב מיי' פ"ז מהל' ערכין
הל"ו:

מוסף רש"י

ונתכפר באשם אחר. שאכל
אשם שני זה שחילל הראשון עליו
ונתכפר באחר ואח"כ נמצא זה
(לע"ל ט:).

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

רבי אומר למה יצא מעשר: דסבירא ליה לרבי דלקרן יחיד ולמעוטי צבור ושותפין לא אינטריך שהיי כל ספרשה דתמורה וצבאשון יחיד נאמרה ולמעוטי נמי קדשי צדק הציט לא אינטריך דלא איקרו קרן ולמעוטי נמי עולת מותרות לא אינטריך דקסבר עולת מותרות נלדבת צבור אזלי ופשיטא דלא צבדי תמורה קן עשרי (י) עוד יל דסבירא ליה דעולת מותרות נלדבת יחיד אזלי וסבר כרבי אליעזר דעושה תמורה: לרין בתמורת גופו. דסד דלין עושין כלל תמורה משום דיאלא לדון בדבר חדש כדמפרש הש"ס אי נמי לדון בתמורת גופו לומר דחלה על דבר שאינו ראוי וסנייה פירש רש"י: **תמורות** שמו. היינו אלס קרא לעשירי תשעי תשעי ואלס קרא לעשירי ולאחד עשר עשירי דקיימא לן (בכורות דף טו.) דשלשתן מקודשין:

הדרן עלך הכל ממירין

יצחק לרבא לרבי שמעון דאמר ^אדבר הבא בחובה ע
תמורה הא עולת נדבה לא אמר ליה עולת נדבה נמי
ומורה ולא נצרכה אלא לעולה הבאה מן המותרות
^בלה ^אכמאן דאמר מותרות לנדבת צבור אולי פשי
^אהא אין תמורה בצבור אלא רבי שמעון סבירא ל
לנדבת יחיד אולי מאן שמעת ליה האי סברא ^ברבי
בהדיא דעבדה תמורה דתניא עולה הבאה מן המותר
רבי אליעזר רבי שמעון סבר לה כותיה בחדא ופ
אליעזר סבר עולה הבאה מן המותרות עושה תמורה
תמורה אי הכי ^אדבעיא רבי אבין ^בהפריש אשם ל
^אונתכפר באשם אחר וניתק זה לעולה מהו ^אשיחזור
^אאלימא אליבא דר"ש ^אהא אמרת רבי שמעון ס
מן המותרות אין עושה תמורה רבי אבין הכי קמיבעי
דקאי כר"ש דאמר אין ממירין וחוזרין וממירין וס"ל כ
הבאה מן המותרות עושה תמורה מהו שיחזור וימיר
אחת מאי ואם תימצא לומר קדושה אחת ^א(ו) ^א(או)
וגוף אחד מאי תיבעי:

הדרן עלך הכל ממירין

התמורה שמו אינה חלה אלא על דבר הראוי. ליקדש קדושה גמור
דרבי צבי רחמנא דעביד תמורה שמו איגרוגני מיגרעא. ללא חיילא
ככל כן דליתיה בתמורה שמו: מאי דרבי רבי. וקרא לא רבי אלא
דליתיה הכי: דבר החדש. תמורה שמו: לא ליגרעא אחרניא (ו) אי
הוא תמורה לא תמורה שאר שלמים איגרוגני מיגרעא תמורה גופו
דרבי רבי כו' והא מהיכא סייע. דלימא הכי דהא אינה מן המדות ש
שמו אין לה בן אלא חידושו להכי אינטריך לרבינו. והכי עיקר דלי
מילתא לאוקומה הכי דהא תמורה שמו דקדשה איתרבי מוכל מעשה
מהבקר לא רבי אלא להקדשה ללא תימא יו דלדייניה בתמורה גופו
דולמי מיגרע גרעא דלמאי דלא רבי לא רבי הוה ליה למימר מננה
ככולמר מהיכא אחיז לי דלימא הכי יו דלארעה קרא לרבינו:
שינתק לרבייה דדמיו קריבין עולה וכגון הפריש מעות לחטאתו וא
הנהיה תמורה חטאת וממותר אשם ילקח בהן עולות בהשר לשם
השפוטות: לנדבה יחיד. הבעלים עשם מביאין בדמים עולה ואינה
לנדבה יחיד אולי בפרק ואלו קדשים (לקמן דף כ:) תמורה אשם וד' ^א
דמיהן לנדבה לשפוטות רבי אליעזר אומר יציא בדמיו עולה:
למעוטהי מתמורה: אי פני. לרבי שמעון ^בלעולות ^א הבהמה מו
בה השתא ^אלדעולה הבהה מן המותרות היא: וחללו על אהר. אי
יומימי. דהיכא אמר רבי יוחנן אליבא דרבי שמעון אין תמורה יו
^אלימא דמימר או דילמא ליש: אי אליבא דרבי שמעון ממעשר יו
ועלתי יו מותר דלא עובדה תמורה: יו אי הפריש סגא. דסבייר ליה כרבי
כו': בשני גופין וקדשה אחת מאי. דהיינו הפריש אשם להתכפר
דהיינו נתכפר באשם אחר וגמא ראשון האבוד וימי

הדרן עלך הכל ממירין

[illegible]

שיטה מקובצת

תבנית יחד אולי. גליון ומביא נסכים ומיד לנזבת צבור אין בה מסיכה אליבא דמאן איבעי ליה דמסמטא לית ליה כחש מרמירן חזוורין ומרמירן: ס"א הא דבעי והוסיג חללו א"ר דמסמטא אחר וניתק הרהורין ליעלה רחל להמיר בו, אליבא דמאן קא חזוין הוא ממעורר ליה תפילו אחד תמורה נמי לא עבדא, ר' אבין אליבא דר' אלעזר קא

הכל ממירין פרק ראשון תמורה

א ודבר שאינו בשופות. כדפרישית לעיל [ע"פ] יהיה לך ולא של שופות:
 רבי אומר למה יא מעשר מעשה. דקפירא ליה לרבי דמשום
 הני לא אינטריך דקרבן יחד מלא ימיר [ויקרא כ] נפקא דמשמע לשון יחד
 וקרבן מוצח מקרבן [שם] נפקא [א] למלא ימיר ליה לרבי דקדש בדק הבית
 לא איקרי קרבן ודבר שצבחה דקא

וידבר שאינו בא בשתופות [א] ^ט רבי אומר למה
יצאת מעשר מעתה לידון בתמורת שמו
ובתמורת גופו [ב] לומר לך תמורת שמו
קריבה תמורת גופו אינה קריבה תמורת שמו
נגאלת תמורת גופו אינה נגאלת תמורת גופו
חלה על דבר הראוי ועל דבר שאינו ראוי
ותמורת שמו אינה חלה אלא על דבר הראוי
תמורת שמו איגרועי איגרע אין דאמרינן מאי
דדבי רבי ומאי דלא רבי לא רבי והא מהיכא
תיתי אמר רב הונא בריה דרב יהושע ^ט משום
דהוה דבר הבא לידון בדבר החדש ואין בו
אלא חידושו בלבד אמר ליה רב נחמן בר

דבר שהיה בכלל ולא לידון בדבר חדש דהיינו חידוש תמורת שמו שאינה בכל הקדשים י"ו והוי אמינא אין לך צו אלא חידושו י"ז תמורת שמו אבל תמורת גופו לא להכי האדרעי קרא ולא לידון בתמורת שמו וגופו: **תמורת שמו קריבא.** כדאמרין בשיליגי בבורות (פא.) הבקרי^ל לרבות אחד עשר לשלמים: **תמורת גופו אינא קריבא.** כדאמרין בפירקין לעיל (דף ה:) גמר העברה העברה מזכור וצבור כתיב י"ז הן^ל הן קריבין ואין תמורתן קריבין: **תמורת שמו נגאלת.** דשלמים היא ושלמים נגאלין כשנופל בהן מום: **תמורת גופו אינא נגאלת.** דכתיב הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאלת^ל: **תמורת גופו חלה אע"פ שאינו ראוי.** כגון צעל מום מאי טעמא כמעשר דחל על צעל מום ונפקא מינה לאכלו כקדושת מעשר שלא ישחט בציטליו ולא ישקל בציטרא:

מסורת הש"ס

(א) [שבועות כה:], (ב) [לעיל ט.],
(ג) [שייך לע"א], (ד) [ויקרא כז],
(ה) [בכורות ס.], (ו) [ויקרא ג],
(ז) [במדבר יח], (ח) [ויקרא כז],
(ט) עיין רש"ק,

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[א] גב' ר"א למה צו מעשה
קאי על ויהלך כדר סי' :
נעם לך. ר"ל דהוא כחז עשד
כמ"ש חוס' ללון א"י סי' :
[ב] שם וזו תספד. גרש"י :
והואם וחללו שם אחר תספד :
[ג] שם אילנא ר' גרש"י :
דר"ש ממעשר וילפין : [ה] שם
אז תמנה ע"ה תמורה ל"ב גרש"י :
[ו] רש"י ד"ה א"ה. הנהמה
מותרות. ז"ל הבא מותרות :
[ז] בא"ה תמורה. הס"ד. ואפי'
לא כו'. הוא שייך אחר ד"ה אי
אלינא סי' : [ח] ד"ה אי דגמרא.
ז"ל גמרא :

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

מבטאים וקא מבעיא ליה אי ס"ל לר' אליעזר כ"רש דאמר [אין] ממירין וחוזרין ממירין אלא בהדיא גופא קדושה: **אמא**
שתי קדושות ונקא **אחד** **באי** **הבני**. גילין והוא לשון הירושלמי כלא אמר התנודר לשאל להנכים רבים אשר תנודר
 בו על האמת והוא במקום תיקון האמור בתלמוד. **רש"י** **ר"ח** **ר"א** **ובי** **בימי** **ברמי** **קולת**. עיי' בהשמוטות
 בסוף המסכת: